

## De bruid

Maruja Bobo Remijn en Hilgo Bruining



De volgende foto's zijn geïnspireerd door een *feministische* fascinatie voor bruidsjurken en de bruid, niet door de feestelijkheid of de euforie, maar juist door een zekere droefheid die de bruid in zich draagt.

De bruid herbergt al eeuwen veel meer onder haar rokken dan 'geluk', namelijk: eenzaamheid, schaamte, vervreemding, hysterie en verdriet. De keerzijde van het sprookje, zullen we maar zeggen. Het huwelijk en het wezen van de bruid zijn tijdens verschillende feministische golven steeds opnieuw bevraagd. In het Dolle Mina tijdperk werd de bruid gezien als slavin in spe en konden kersverse bruiden rekenen op ludiek protest. De tijden veranderden, maar de bruid bleef. En wat is er gebeurd met de kritiek? Tijd dus om dit opnieuw te onderzoeken.

Het archetype van de bruid, de ultiem *verklede* vrouw, vormde het uitgangspunt voor de hierna volgende beelden.

Wat gebeurt er met dit maagdelijke meisjesbeeld als de context verandert? Wat doet vervreemding met het stereotiep? Wanneer wordt een beeld een (feministisch) statement? De toeschouwer krijgt het laatste woord.

Gezamenlijk project van:

*Maruja Bobo Remijn* (de bruid in de foto's), docent Genderstudies verbonden aan de Afdeling Politicologie van de Universiteit van Amsterdam, voorheen werkzaam als theatermaakster en docent drama. *Hilgo Bruining*, kinder- en jeugdpsychiater (UMC Utrecht) en fotograaf.



